

men faktisk er det, at den nævnte Anvendelse af § 50, som jeg her har skildret, ikke vil kunne finde Sted mere.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 25 bliver der faktisk overført af Statens gamle Skatter et Beløb svarende til 600,000 Kr. til Københavns Kommune, og samtidig bliver der ved dette Ændringsforslag givet Adgang til at kunne gøre det samme i Købstæderne. Med Hensyn til denne Bestemmelse forekommer det mig, at det er en meget heldig Maade at stille Københavns Kommune noget bedre paa, end den ellers vilde være stillet efter Forslaget. Det er jo saaledes, at København og Købstæderne ikke ville have Fordel af Skattereformerne, men jeg tror dog ogsaa, jeg tør sige, at der heller ikke er nogen i København eller Købstæderne, som har gjort sig nogen Tanke om, at det skulde blive nogen Fordel for Byerne, naar man skred til en Reform, som væsentlig skulde have for Øje at komme Landbruget til Hjælp som den Næringsvej, der for nærværende Tid i højere Grad maa siges at trænge til Støtte end de øvrige, men godt er det jo, naar ikke Ofrene blive alt for store, og jeg kan ikke se rettere, end at det vil blive Tilfældet ved denne Ændring, at man virkelig vil komme til en Ordning, som maa siges at være ikke ganske utilfredsstillende for København. Efter Folketingets Forslag vilde den ny Skat, som København vilde komme til at udrede, andrage 2,840,000 Kr., og der vilde blive overført 1,686,000 Kr. af Statens gamle Skatter. Følgelig vilde Københavns Offer ved det Forslag, som er vedtaget af Folketinget, være 1,154,000 Kr., som er Forskellen mellem de ny Skatter, som den fik, og de gamle Skatter, der blev overførte til Kommunen. Landstingets Forslag gaar ud paa, at København skal udrede en ny Skat af 1,709,000 Kr. og faar overført ved Statstilskud og gennem Bygningsskattens Overførelse 825,000 Kr., hvorefter Københavns Offer, Mindreindtægt eller større Udgift ud over Indtægterne, er 884,000 Kr. Det er altsaa 270,000 Kr. bedre end Folketingets Forslag. Regeringen foreslaar en Skat af 1,506,000 Kr. med en Overførelse af Statstilskuddet paa 339,300 Kr. og en Nedsættelse af Bygningsafgiften paa 443,000 Kr., tilsammen 782,000 Kr., saaledes at Regeringsforslaget vilde medføre et Offer for Hovedstaden af 724,000 Kr.; altsaa er Landstingets Forslag 270,000 Kr. bedre end Folketingets, men det er 160,000 Kr. ringere end Regeringsforslaget. Jeg antager imidlertid, at man i København vil vide

at forstaa den store Forskel, der er mellem den store Reform, som er foreslaaet her gennem Ophævelse af Bygningsskatterne, og den, man foreslog fra anden Side; thi det er jo ganske klart, at naar man hele Landet over hæver Skatter af ensartet, analog Beskaffenhed, kan der ikke godt være Tale om at spørge, om der hæves mest paa den ene eller den anden Side. Det er en ganske anden Sag, naar man overfører Skatter til en Kommune. Dertil kommer, at det er sikrere for Københavns Borgere at beholde deres Penge i Lommen fremfor at se Skatter overførte til Kommunen; thi man ved jo, hvad man har, men man ved ikke altid, hvad man faar, saa uagtet jeg gerne havde set, at det var blevet endnu gunstigere for Københavns Vedkommende og for Købstæderne, end det er, saa indrømmer jeg, at som Forholdene ligge, og som Formaålet var stillet, vil det ikke godt kunne lade sig gøre anderledes eller bedre, end sket er gennem Udvalgets Forslag.

Jeg tror dermed at have gennemgaaet alle de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget i Betænkningen, og der staar kun tilbage at omtale de af den ærede Ordfører uden for Betænkningen stillede Forslag. Jeg mener, at det kan være meget hensigtsmæssigt at benytte denne Lejlighed, da Ønsket er oppe hos en enkelt Kommunalbestyrelse i Landet om at komme til en lignende Ordning som den i København, til at træffe en saadan Bestemmelse, som ikke gjorde det nødvendigt, hvis lignende Ønsker skulde opstaa senere hen hos andre Kommuner, paa ny at gaa til Lovgivningsmagten, og det er jo det, som den ærede Ordfører tilsigter med sit Forslag, idet han ikke skriver Frederiksberg, men skriver „en Købstad eller Handelsplads“. For saa vidt er jeg enig deri, men jeg mener dog, at det burde slaas fast, at ved de fastsatte Regler for Paaligning af Indkomstskat menes ikke Indkomstskatteprocentens Størrelse. Det vil jeg dog gerne have direkte udtalt, at det er kun Reglerne for Paaligning af en Skat, hvis Størrelse det saa altsaa bliver Kommunalbestyrelsens Sag selv af fastsætte, saaledes at det ikke er ensbetydende med, naar en Købstad faar en saadan Rettighed til at antage de i København gældende fastsatte Regler for Paaligning af Indkomstskat, at der skal opkræves den samme Indkomstskat; jeg tvivler ikke om, at det ikke er Forslagsstillerens Mening, men jeg ønsker det dog udtalt særlig ved denne Lejlighed. Det er jo nok sandt, at